

Aici se vorbește!

Aici se vorbește!

Și oare despre ce nu se vorbește aici! Afirm ca nu mai există vreun loc în toata lumea în care sa se vorbească mai mult ca aici, în Hyde Park, „marele plămân” al Londrei. În centrul acestui imens oraș cu mai mult de opt milioane de locuitori, el se întinde pe o suprafață de 249 de hectare. Încât foarte ușor te poți rătăci în el: dar aceasta i se poate întâmpla doar unui străin, căci londonezii îl cunosc mult prea bine. Când aceștia doresc vreodată să scape de agitația și zgomotul metropolei, atunci iau drumul care duce spre Hyde Park. Aici se mai poate respira încă aer curat în loc de gaze de eșapament. Zgomotul motoarelor nu răzbate până aici și în felul acesta te poți bucura nestingherit de suprafețe întinse de iarbă verde, frumos îngrijită și de foșnetul frunzelor. Pentru relaxare însă, cine vrea să practice și vreun sport oarecare, poate fi satisfăcut și în acest fel: baie, plimbare cu barca, pescuit, călărie, totul se orientează după dorința ta, însă, ce-i drept, și după punga ta. Pentru acela însă care nu prea are bănuți de prisos. Hyde Park are și pentru el ceva care nu costă nimic. Poți asculta aici atât de multe discursuri, câte dorești. În Hyde Park, oricine are dreptul să-și deschidă gura în public și să spună tot ce are pe inimă și ce gândește ca e bine. Poți să-ți închipui că în felul acesta auzi fel de fel de lucruri.

Haide sa facem într-o dupa-amiază frumoasa de sâmbătă o plimbare prin Hyde Park! Când pășim prin larga intrare principală la „Marble Arch” (Arcul de marmoră), vedem mai întâi mii de șezlonguri pe care londonezii obosiți le pot închiria pentru câțiva bănuți. Mergem mai departe până acolo unde se află primii copaci și tufișuri. Acolo zărim deja pe aleile largi primele grupuri de oameni. În mijlocul unui astfel de grup stă vorbitorul înălțat pe o lada de săpun sau un fel de scară cu trepte. „Speakers corner” (colțul vorbitorilor) este în cele din urma cel mai animat colț din Hyde Park; aici sunt așa de mulți vorbitori, încât poți să ascuți cu o ureche un „Tory” (membru al partidului conservator), iar cu cealaltă un comunist. Aici găsești reprezentanții celor mai diferite partide și organizații, „apostoli ai sănătății” și alți vorbitori particulari și reformatori, care, după concepțiile lor proprii, vor să îmbunătățească lumea.

Vorbitorii se deosebesc ca ziua de noapte. Aici, un gentleman cu frac și papion, acolo, un individ aventuros cu frizura arici și tatuaje pe brațele musculoase, iar în urechi cu o mulțime de cercei mari și mici pe care îi poți număra numai cu calculatorul! Dincolo vorbește un tânăr evreu uscățiv, dar care prezintă o barbă impunătoare, ondulată, ce îi acoperă tot obrazul, lângă el, un călugăr durduliu, ras bine, cu o pereche de ochelari pe nas cu o rama din corn, neverosimil de groasă! De altfel, nu toți sunt așa de pașnici cum par, ci pot să facă scandal și să-l privească mânios pe cel care vrea să-i fotografieze. În arta retorica se antrenează și oameni de culoare, de toate nuanțele, căci acolo, unde bate inima unui fost imperiu mondial, poți vedea toate culorile pielii. De exemplu, aici poți vedea un negru îmbrăcat băcător la ochi de elegant, care pledează cu toată pasiunea pentru frații săi asupriți din Sudan.

Vis-a-vis vorbește un ateist. El vorbește cu cuvinte pline de ura despre Isus Hristos. Fiul lui Dumnezeu, afirmând ca Isus a murit și nu a mai înviat niciodată. Făcând abstracție de faptul ca eu împreună cu mulți alții putem sa mărturisim cu bucurie că Isus este Fiul lui Dumnezeu si Domnul viu al vieții noastre, totuși în sunetul meu s-a iscat o alta întrebare: de ce aruncă acest ateu toata ura sa asupra unuia despre care afirmă ca este mort? Pe cei morți nu îi urâm. ci îi lăsăm în pace. Astfel, aceste cuvinte urâte ieșite din gura unui vorbitor necugetat și îngâmfat, oricât de curios ar suna, sunt pentru mine o dovadă pentru El, Cel viu. Și El, „Cel ce șade în ceruri râde. Domnul își bate joc de ei” (Psalmul 2.4).

Isus cel înviat este prezent chiar și aici, în Hyde Park. El, a cărui împărăție nu este din lumea aceasta, chiar și aici, în inima mării metropole, își are ambasadorii Lui. Iata un cerc restrâns de fete și băieți care cânta veseli cântări de pocăință! În încheiere, flăcăii tineri și fetele dau o mărturie vie despre Domnul și Stăpânul lor. „Binecuvintează suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvinteze Numele Lui cel sfânt!” (Psalmul 103.1). „Ah, dacă L-ai primi și tu pe Isus ca Domnul și Mântuitorul tău și viața ta ar fi frumoasă și fericită”.”, spune chiar acum un tânăr simpatic dintre ei. Spune aceasta cu atâta convingere, după care răsuna din nou un cântec voios creștinesc.

Hyde Park este ciudat de curios. Câte cuvinte sa fi auzit tu până acum? Câte cuvântări au fost fără folos sau chiar răutăcioase și au fost de mult uitate! Doar cuvintele vieții veșnice ieșite din gura martorilor curajoși nu își pierd valabilitatea nici chiar în Hyde Park.